

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1970/39 - 2016 ජුනි මස 08 වැනි බදාදා - 2016.06.08

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය රජයේ නිවේදන

යොමු අංකය : IR/21/41/2011

කොළඹ කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ජාතික සේවක සංගමය
(කේ. ඩබ්. ඩබ්. පී. ප්‍රනාන්දු මයා වෙනුවෙන්)
අංක 416, කෝට්ටේ පාර,
පිටකෝට්ටේ.

ඉල්ලුම්කරු

නඩු අංකය : ඒ/3534

ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය
අංක 50, ශ්‍රීමත් වික්‍රමපලම් ඒ. ගාඩනර්
මාවත, කොළඹ 02.

වගඋත්තරකරු

දෙපාර්ශ්වය අතර කාර්මික ආරාධුලක් පවතින හෙයින් ද

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා ඇමති වන ගාමිණි ලොකුගේ මැතිතුමා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල පනතේ 4(1) වගන්තියෙන් ගරු ඇමතිතුමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරාධුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් මා පත් කර ඇත.

දෙපාර්ශ්වය අතර ඇති කාර්මික ආරාධුලට හේතුවී පවත්නා කාරණය වූයේ

ලංකා විදුලි බල මණ්ඩලයේ සේවයේ නියුතු කේ. ඩබ්. ඩබ්. පී. ප්‍රනාන්දු මහතාට එරෙහිව පවත්වන ලද විනය පරීක්ෂණයේ නියෝගය අනුව 2007 වර්ෂය සඳහා ගෙවන ලද වැටුප් වර්ධකය අඩුකිරීමත්, ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලයේ උසස්වීම පටිපාටියට අනුව

පළමු ශ්‍රේණියේ පාලන මැදිරි ක්‍රියාකරු ලෙස උසස්වීම ලබා නොදීමත්, එයට අදාළ අනෙකුත් දීමනා නොලැබීමත් හේතුවෙන් ඔහුට යම් අසාධාරණයක් සිදුවූයේ ද යන්න සහ එලෙස අසාධාරණයක් සිදුවූයේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න පිළිබඳව වේ.

ප්‍රදානය

මෙම නඩුව විභාග කිරීම සඳහා 2014.06.08 වැනි දින මා වෙත යොමු කිරීමෙන් අනතුරුව වතාවත් 15 ක දී මුල් ප්‍රකාශ, දෙවන ප්‍රකාශ, ප්‍රති උත්තර, ලිඛිත දේශන වශයෙන් ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය සහ වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය මා වෙත ලිඛිතව කරුණු ඉදිරිපත් කළ අතර, මේ සියළු කාරණා පිළිබඳව සලකා බලා මා විසින් පහත නිගමනයන්ට එළඹෙන ලදී.

මෙහි ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය අනවසර විදුලිය ලබා ගැනීමක් සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය විනය පරීක්ෂණයක් ආරම්භ කර ඇත්තේ 2007.02.19 වැනි දින හෝ ඊට ආසන්න දිනක බව අනාවරණය වී ඇත.

වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ පිළිතුරු ප්‍රකාශයේ සඳහන් වන පරිදි කේ. ඩබ්. ඩබ්. පී. ප්‍රනාන්දු යන අයට එරෙහිව 2007.07.03 වැනි දින චෝදනා පත්‍රයක් ලබා දී ඇත. චෝදනා පත්‍රය අනුව විධිමත් විනය පරීක්ෂණය 2007 වර්ෂයේ දෙසැම්බර් මස අවසන් කර ඇත. එමගින් 2010.04.12 වැනි දින විනය නියෝගයක් ඉල්ලුම්කරුට නිකුත් කර ඇත. ඒ අනුව පැහැදිලි වන්නේ විධිමත් විනය පරීක්ෂණය අවසන් කර වසර 3 ක් ප්‍රමාද කර විනය නියෝගය නිකුත් කර ඇති බවය. මේ පිළිබඳව වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය පිළිගෙන ඇත. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආයතන සංග්‍රහයට අනුව බලධාරියාගේ කාර්ය භාරය අනුව යුක්තිය පසඳලීම ප්‍රමාද වීම යුක්තිය ඉටු නොකිරීමක් වන්නේය යන්න මා විසින් අවධානය යොමු කළ බව ප්‍රකාශ කරමි.

වසර 3 ක් ප්‍රමාද කර දෙනු ලැබූ විනය නියෝගයට මාගේ අවධානය යොමු කරන ලදී. මෙම විනය නියෝගයෙන් ඉල්ලුම්කරු වෝදනාවන්ට වැරදිකරු බව සනාථ වී නැත. එසේම ඉල්ලුම්කරුට එරෙහිව හඳුන්වා දෙන මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ මෙම වෝදනාව සම්බන්ධයෙන් පැවති නඩු විභාගයේදී 2010.10.07 වැනි දින මහේස්ත්‍රාත්තුමා විසින් ඉල්ලුම්කරුවා නිදේස් කර ඇති බව මා නිරීක්ෂණය කරමි.

2007 වර්ෂය සඳහා ඉල්ලුම්කරුට ලබා දී තිබූ වැටුප් වර්ධකය විනය නියෝගය මගින් අඩුකර ඇති බව සඳහන්ව ඇත. 2007 වර්ෂය සඳහා වූ වැටුප් වර්ධකය පැමිණිලිකරු විසින් උපයාගත් වැටුප් වර්ධකයක් මිස ආයතනය විසින් ඔහුට ප්‍රදානය කරන ලද්දක් නොවන බවත් 2007 වැටුප් වර්ධකයට සුදුසුකම් ලැබීම සඳහා ඉල්ලුම්කරු විසින් පෙර වසර එනම් 2006 වර්ෂයේ දී පැමිණීම ප්‍රගතිය හැසිරීම හා යහපත් කල් ක්‍රියාව යන ගුණාංග සාර්ථකව ප්‍රගුණ කර ඇති බවට සනාථ කර උපයා ගන්නා ලද්දක් බවත් එසේම මෙම වැටුප් වර්ධකය ඔහු විසින් පුරා වසර 3 ක කාලයක් බුක්ති විඳි වරප්‍රසාදයකි. අවිධිමත් විනය නියෝගයකින් පුරා වසර 3 ක් බුක්ති විඳි වරප්‍රසාදයක් උපයාගත් වාර්ෂික වැටුප් වර්ධක අහිමි කිරීම යුක්ති සහගත නොවන බව මාගේ හැඟීමයි.

තවද 2007 වර්ෂයේ උපයාගත් වාර්ෂික වැටුප් වර්ධකය විලම්භනය කිරීමක් ගැන විධිමත් ලිපියකින් 2008 වර්ෂයේ දී වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය විසින් ලබා දී නැත. ඒ වෙනුවට වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙත 2008, 2009 වර්ෂ සඳහා ඉල්ලුම්කරුගේ කාර්යක්ෂමතාවයන් හා සේවය වෙනුවෙන් වාර්ෂික වැටුප් වැඩිවීම ලබා දීමට දෙබිඩි පිළිවෙතක් අනුගමනය කළ බව මා නිරීක්ෂණය කරමි. 2007.08.20 වැනි දින විනය පරීක්ෂණයක් පැවති බැවින් උසස්වීම් ලබා දීම අත්හිටුවූ බවත් 2007 වර්ෂයේ ඔහුට ලබා දී තිබූ වැටුප් වර්ධකය අඩු කර ඇති නිසා පසුගිය වසර 3 ක කාලයක වැටුප් වර්ධකය උපයා ගත යුතුව ඇත.

වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය විසින් ඉල්ලුම්කරුට 2007 වර්ෂයට පමණක් නොව 2008, 2009 වර්ෂ සඳහා ද වාර්ෂික වැටුප් වැඩිවීම ලබා දීම සාධාරණ හා යුක්ති සහගත බව මම තීරණය කරමි. විනය නියෝගයකින් කප්පාදු කර ඉල්ලුම්කරුගේ වාර්ෂික වැටුප් වර්ධකය

2010 වසරේදී විශ්‍රාම යන අවස්ථාව වන විට උපයාගත් ඔහුට හිමි විශ්‍රාම වැටුපෙන් අඩුකර ඇත්තේ ද ඔහුගේ කිසිදු අනුදානමක් කිරීමකින් තොරව බව පැහැදිලි වේ.

ඉල්ලුම්කරුට හිමිවිය යුතු පළමුවන ශ්‍රේණියේ උසස්වීම සහ ඊට අදාළ පඩිනඩි ගෙවීම නිත්‍යානුකූල බවත්, අඩු කරන ලද වැටුප් වර්ධකය නැවත ලබා දීමට කටයුතු කළ යුතු බවත් මා නිගමනය කරමි. එබැවින් ඉහත කරුණු සලකා බලා විදුලි බල මණ්ඩලයේ සේවයේ නියුතුව සිටි කේ. ඩබ්. ඩබ්. පී. ප්‍රනාන්දු මහතාට එරෙහිව පැවති විනය පරීක්ෂණයේ නියෝග අසාධාරණ බවත් ඉල්ලුම්කාර සේවකට වැටුප් වර්ධක අහිමි කිරීම උසස්වීම් පටිපාටියට අනුව පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ පාලක මැදිරි ක්‍රියාකරු ලෙස උසස්වීම හා ඊට අදාළ පඩි නඩි නොලැබීම තුළින් අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බවයි.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරුට හිමිවිය යුතු අඩුකරන ලද වැටුප් වර්ධකය ලබා දෙන ලෙසත් පළමුවැනි ශ්‍රේණියට උසස්වීම හා ඒ අනුව ලැබිය යුතු වැටුප් වර්ධක හා දීමනා ලබා දීමටත් නියෝග කරමි.

මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළවී මාස තුනක් ඇතුළත මෙම නියෝගය ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවද ප්‍රකාශ කරමි.

එය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත යැයි මාගේ හැඟීම හෙයින් ඒ අනුව මාගේ ප්‍රදානය මෙසේ නිකුත් කරමි.

සියළුම වැටුප් වර්ධකයන් දීමනා හා වන්දි උපරිමය රු.240,000/- ක් ඉක්ම නොවිය යුතු ය.

නීතිඥ කේ. ඒ. ට්‍රෙවෝ ප්‍රනාන්දු,
බේරුම්කරු,
කාර්මික අධිකරණය.

වර්ෂ 2016 ක් වූ මැයි මස 23 වැනි දින කොළඹ දී ය.

06 - 798